



Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
Den 29. oktober 2014

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 42 (L 201) af 30. september 2014 stillet efter ønske af Ole Birk Olesen (LA)

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse deltagelseeffekten og påvirkningen af indkomstfordelingen (målt ved gini-koefficienten) af det eksisterende beskæftigelsesfradrag samt af beskæftigelsesfradraget, når skattereformen fra 2012 er fuldt indfaset? Vil ministeren oplyse deltagelseeffekten og påvirkningen af indkomstfordelingen (målt ved gini-koefficienten), hvis man benyttede de samme beløb efter tilbageløb og adfærsændringer, som beskæftigelsesfradraget koster, til at indføre et nyt bundfradrag oven i det eksisterende for samme personkreds som modtager beskæftigelsesfradraget, samt lader dette nye og højere bundfradrag også omfatte arbejdsmarkedsbidraget?

Svar

Det skønnes, at en afskaffelse af beskæftigelsesfradraget isoleret set ville indebære et merprovenu på 20,4 mia. kr. før tilbageløb og adfærd og 14,1 mia. kr. efter tilbageløb og adfærd¹. Det er i besvarelsen forudsat, at det særlige beskæftigelsesfradrag til enlige forsørgere bevares uændret, dvs. at der alene er tale om en afskaffelse af det almindelige beskæftigelsesfradrag.

En afskaffelse af beskæftigelsesfradraget skønnes isoleret set at ville reducere arbejdsudbuddet svarende til i alt godt 6.800 personer, herunder godt 4.900 personer gennem en negativ deltagelseeffekt og godt 1.900 fuldtidspersoner gennem en negativ timeeffekt, *jf. tabel 1*.

Deltagelseeffekten er negativ, fordi den gennemsnitlige kompensationsgrad øges. Den negative timeeffekt afspejler nettovirkningen af to modsatrettede virkninger: dels at marginals-katten stiger for alle med en indkomst under 332.394 kr. (2015-niveau og 2022-regler), som ikke ville udnytte deres beskæftigelsesfradrag fuldt ud, dels at afskaffelsen af beskæftigelsesfradraget har en indkomsteffekt, som isoleret set trækker i retning af et øget timearbejdsudbud.

¹ Der tages i svaret udgangspunkt i 2022-regler, når skattereformen fra 2012 er fuldt indfaset.

Tabel 1**Virkning på offentlige finanser, arbejdsudbud og indkomstfordeling**

	Provenueffekt			Arbejdsudbud			Indkomstfordeling (Gini-koeff.)
	Før tilbageløb	Efter Tilbageløb	Efter tilbageløb og adfærd	I alt	Timeeffekt	Deltagelseeffekt	
	Mia. kr.			Personer			Pct.-point
A) Afskaffelse af beskæftigelsesfradraget	20,4	15,4	14,1	-6.840	-1.930	-4.910	-0,06
B) Indførelse af ekstra personfradrag for beskæftigede samt bundfradrag i AM-bidrag på 54.200 ¹⁾	-19,4	-14,6	-14,1	2.560	-2.130	4.690	-0,14
I alt (A+B)	1,0	0,7	0,0	-4.280	-4.060	-220	-0,20

Anm.: Beregningerne er foretaget med udgangspunkt i 2022-skatteregler i 2015-niveau I beregningen af provenuvirkning efter tilbageløb er antaget en tilbageløbsfaktor på 24½ pct.

1) Det er lagt til grund, at det højere personfradrag for beskæftigede samt bundfradraget i AM-bidraget også omfatter personer under 18 år.

Kilde: Egne beregninger.

Hvis merprovenuet på 14,1 mia. kr. anvendes til at øge personfradraget for personer i beskæftigelse, idet det ekstra bundfradrag også omfatter arbejdsmarkedsbidraget, kan dette nye ekstra fradrag udgøre 54.200 kr. (2015-niveau). Til sammenligning udgør det alm. personfradrag 43.600 kr. (2015-niveau og 2022-regler).

Indførelsen af et sådant ekstra personfradrag og bundfradrag i arbejdsmarkedsbidraget skønnes at ville øge arbejdsudbuddet med i alt knap 2.600 personer. Den samlede ændring i arbejdsudbuddet afspejler nettovirkningen af en positiv deltageleseffekt på knap 4.700 personer og en negativ timeeffekt på godt 2.100 personer, *jf. tabel 1*.

Timeeffekten bliver negativ, fordi det ekstra personfradrag kun i begrænset omfang sænker marginals-katten, mens indkomsteffekten reducerer timearbejdsudbuddet. Derudover fører bundfradraget i arbejdsmarkedsbidraget til en stigning i den personlige indkomst (fratrasket AM-bidrag), hvilket indebærer, at flere personer kommer over topskattegrænsen og dermed får en øget marginals-kat, hvilket isoleret set også reducerer timearbejdsudbuddet.

Den samlede virkning af at afskaffe det almindelige beskæftigelsesfradrag og at indføre et (provenuækvivalent) ekstra personfradrag for beskæftigede samt et bundfradrag i arbejdsmarkedsbidraget skønnes således at være en reduktion i arbejdsudbuddet på i alt knap 4.300 personer, herunder primært som følge af en samlet reduktion i timearbejdsudbuddet, *jf. tabel 1*.

Ændringen skønnes samlet set at reducere indkomstforskellene med ca. 0,2 pct.-point målt ved Gini-koefficienten.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon